

Ασφαλιστικά και συντηρητικά μέτρα - Λουξεμβούργο

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

- 1 Ποια είναι τα διάφορα μέτρα;
- 2 Υπό ποιες προϋποθέσεις διατάσσονται αυτά τα μέτρα;
 - 2.1 Η διαδικασία
 - 2.2 Οι κύριες προϋποθέσεις
- 3 Αντικείμενο και φύση αυτών των μέτρων
 - 3.1 Ποια περιουσιακά στοιχεία μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο αυτών των μέτρων;
 - 3.2 Ποια τα αποτελέσματα αυτών των μέτρων;
 - 3.3 Ποια η ισχύς αυτών των μέτρων;
- 4 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά ενός τέτοιου μέτρου;

1 Ποια είναι τα διάφορα μέτρα;

Το δίκαιο του Λουξεμβούργου γνωρίζει διάφορα είδη μέτρων που προορίζονται για τη διαφύλαξη των δικαιωμάτων των διαδίκων μέχρι την ολοκλήρωση της κύριας δίκης που θα κρίνει οριστικά τις αξιώσεις.

Διακρίνονται:

- Τα μέτρα που αποφασίζει ο δικαστής χωρίς κατ' αντιμωλία συζήτηση. Σ' αυτή την περίπτωση, υποβάλλεται στον δικαστή μονομερής αίτηση του διαδίκου που ζητεί τη λήψη του ασφαλιστικού μέτρου και ο δικαστής αποφαινεται με βάση τα στοιχεία που προσκομίζει μόνο ο ένας διάδικος.
- Τα μέτρα που αποφασίζει ο δικαστής μετά από κατ' αντιμωλία συζήτηση. Σ' αυτή την περίπτωση, ο δικαστής εκδίδει την απόφασή του μόνο μετά από δημόσια συνεδρίαση (ή συνεδρίαση κλεισμένων των θυρών) κατά την οποία οι διάδικοι έχουν τη δυνατότητα να υποστηρίξουν τις απόψεις τους. Η συνεδρίαση συγκαλείται με κλήτευση (επίδοση από δικαστικό επιμελητή) ή με κλήση της γραμματείας του δικαστηρίου, ανάλογα με τις δικονομικές διατάξεις που προβλέπει ο νόμος.

2 Υπό ποιες προϋποθέσεις διατάσσονται αυτά τα μέτρα;

Σε όλες τις περιπτώσεις επείγουσας ανάγκης, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων μπορεί να διατάξει όλα τα μέτρα που δεν προσκρούουν σε καμία σοβαρή αντίρρηση ή τα οποία δικαιολογούνται από την ύπαρξη διαφοράς.

Μπορεί επίσης να αποφασίσει για θέματα σχετικά με τις δυσκολίες εκτέλεσης των δικών του διατάξεων.

Μπορεί ακόμη να διατάξει τα αναγκαία συντηρητικά μέτρα ή μέτρα αποκατάστασης, είτε για την αποτροπή επικείμενης ζημίας είτε για την παύση προδήλως παράνομης προσβολής.

2.1 Η διαδικασία

Η αίτηση εισάγεται με κλήτευση σε ακροαματική διαδικασία που διεξάγεται για τον σκοπό αυτό τη συνήθη ημέρα και ώρα εκδίκασης των ασφαλιστικών μέτρων.

Ωστόσο, σε περίπτωση κατεπείγοντος, ο πρόεδρος ή ο δικαστής που τον αντικαθιστά μπορεί να επιτρέψει την εκδίκαση της υπόθεσης, στην ορισμένη ώρα, ακόμη και κατά τις ημέρες εορτών ή αργιών, είτε στο ακροατήριο είτε στην κατοικία του με ελεύθερη είσοδο για το κοινό.

Σε επείγουσες περιπτώσεις, ο πρόεδρος του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου (tribunal d'arrondissement) ή ο δικαστής που τον αντικαθιστά μπορεί να διατάξει κάθε ασφαλιστικό μέτρο που δεν προσκρούει σε καμία σοβαρή αντίρρηση ή δικαιολογείται από την ύπαρξη διαφοράς. Μπορεί επίσης να ρυθμίζει ζητήματα που προκύπτουν από τις δυσκολίες εκτέλεσης μιας δικαστικής απόφασης ή άλλου εκτελεστού τίτλου. Όταν τα ασφαλιστικά μέτρα αφορούν δυσκολίες σχετικά με την εκτέλεση εκτελεστού τίτλου ή δικαστικής απόφασης, αρμόδιο δικαστήριο είναι το δικαστήριο του τόπου διεξαγωγής της εκτέλεσης.

Ο πρόεδρος ή ο δικαστής που τον αντικαθιστά μπορεί επίσης να διατάξει τα αναγκαία ασφαλιστικά ή συντηρητικά μέτρα είτε για την αποτροπή επικείμενης ζημίας είτε για την παύση προδήλως παράνομης προσβολής. Για να αποτραπεί η εξασθένηση των αποδεικτικών στοιχείων, μπορεί να διατάξει τη διεξαγωγή κάθε χρήσιμης αποδεικτικής διαδικασίας, συμπεριλαμβανομένης της ακρόασης μαρτύρων.

Υπάρχουν πολλές νομικές διατάξεις που αφορούν ειδικά την οργάνωση ασφαλιστικών ή συντηρητικών μέτρων που εφαρμόζονται για συγκεκριμένους τομείς (π.χ. σε θέματα συμβάσεων μίσθωσης, εξ' αδιαιρέτου ιδιοκτησίας, συγκυριότητας, κληρονομιών, περιουσιακών σχέσεων των συζύγων κ.λπ.). Οι κανόνες αρμοδιότητας προκύπτουν συνήθως με ειδικό τρόπο από το κείμενο του νόμου που επιτρέπει στον δικαστή να λάβει ένα ασφαλιστικό μέτρο. Δεν υπάρχουν κανόνες γενικής αρμοδιότητας, αν και συνήθως η αρμοδιότητα για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων παρέχεται στον πρόεδρο του δικαστηρίου που εκδικάζει την υπόθεση επί της ουσίας.

Όταν δεν προβλέπεται καμία ειδική διαδικασία, ο διάδικος που επιθυμεί τη λήψη ενός ασφαλιστικού μέτρου οφείλει να προσφύγει στο δικαστήριο των ασφαλιστικών μέτρων. Ανάλογα με την αξία του αντικειμένου της διαφοράς, ο ενδιαφερόμενος πρέπει να απευθυνθεί στο ειρηνοδίκη (για ποσά έως 10.000 ευρώ) ή στο τμήμα ασφαλιστικών μέτρων του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου (tribunal d'arrondissement). Οι δικαστές αυτών των δικαστηρίων έχουν γενική αρμοδιότητα να διατάσσουν τα αναγκαία συντηρητικά μέτρα ή μέτρα αποκατάστασης, είτε για την αποτροπή επικείμενης ζημίας είτε για την παύση προδήλως παράνομης προσβολής.

Γενικά, η προσφυγή στις υπηρεσίες δικηγόρου δεν είναι υποχρεωτική.

2.2 Οι κύριες προϋποθέσεις

Προϋπόθεση για τη λήψη αυτών των μέτρων είναι η αναγκαιότητα ή ο επείγων χαρακτήρας των μέτρων κατά την εκτίμηση του δικαστηρίου.

Όταν ένας πιστωτής υποβάλλει αίτηση χορήγησης άδειας κατάσχεσης, ο δικαστής οφείλει να επαληθεύσει, βάσει των εγγράφων και των εξηγήσεων που του παρέχονται, κατά πόσον η απαίτηση κρίνεται κατ' αρχήν βάσιμη.

3 Αντικείμενο και φύση αυτών των μέτρων

3.1 Ποια περιουσιακά στοιχεία μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο αυτών των μέτρων;

Τα ασφαλιστικά μέτρα μπορούν να αφορούν όλη την κινητή περιουσία ενός προσώπου. Μόνο ορισμένα απολύτως αναγκαία αγαθά για τις καθημερινές ανάγκες θεωρούνται ακατάσχετα από τον νόμο.

Η νομοθεσία του Λουξεμβούργου επιτρέπει τη συντηρητική κατάσχεση των μισθών και αμοιβών ενός προσώπου, ακόμη και την κατάσχεση των εναλλακτικών πηγών εισοδήματος (συντάξεων, προσόδων κ.λπ.). Ωστόσο, ένα μέρος του εισοδήματος, δηλαδή το ποσό που κρίνεται απολύτως αναγκαίο για την κάλυψη των δαπανών διαβίωσης, είναι ακατάσχετο.

Αντιθέτως, δεν είναι δυνατή η συντηρητική κατάσχεση ακινήτων. Η κατάσχεση ακινήτων επιτρέπεται μόνο βάσει δικαστικής απόφασης που έχει αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου.

3.2 Ποια τα αποτελέσματα αυτών των μέτρων;

Στις περισσότερες περιπτώσεις, αρμόδιος να καθορίσει τις συνέπειες του μέτρου το οποίο καλείται να λάβει είναι ο ίδιος ο δικαστής. Μπορεί να επιβάλει χρονικό περιορισμό στην εφαρμογή της διαταγής του ή να περιορίσει την έκτασή της σε ορισμένα περιουσιακά στοιχεία ή πράξεις.

Σε περίπτωση που ο δικαστής επιτρέπει κατασχέσεις με μονομερή αίτηση ενός διαδίκου, ο νόμος προβλέπει συγκεκριμένες προθεσμίες εντός των οποίων πρέπει να κατατεθεί ενώπιον του δικαστή αίτηση επικύρωσης της κατάσχεσης. Εάν δεν ζητηθεί η επικύρωση εντός αυτής της προθεσμίας, η κατάσχεση είναι αυτοδικαίως άκυρη.

3.3 Ποια η ισχύς αυτών των μέτρων;

Γίνεται λόγος για ασφαλιστικά μέτρα όταν ο νόμος επιτρέπει στον δικαστή να ρυθμίσει προσωρινά μια επίδικη κατάσταση μεταξύ διαφόρων μερών, έως ότου δοθεί οριστική λύση στο πλαίσιο της διαδικασίας επί της ουσίας.

Πρόκειται για «μέτρα που λαμβάνονται για τη διασφάλιση δικαιωμάτων η αναγνώριση των οποίων ζητείται εξάλλου από τον δικαστή της κύριας δίκης, με παράλληλη διατήρηση της ισχύουσας πραγματικής ή νομικής κατάστασης», σύμφωνα με τον ορισμό που έδωσε το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πρόκειται επίσης για μέτρα που λαμβάνονται για να αποτραπεί η επιδείνωση μιας κατάστασης.

Στην πράξη, τα μέτρα αυτά θα επιτρέψουν σε έναν πιστωτή να προφυλαχθεί από τον κίνδυνο μη καταβολής προσφεύγοντας σε δύο τεχνικές: είτε καθιστώντας αναπαλλοτρίωτα τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη είτε βαρύνοντάς τα με ασφάλειες που παρέχουν στον πιστωτή δικαίωμα παρακολούθησης σε περίπτωση μεταβίβασης των στοιχείων αυτών.

4 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά ενός τέτοιου μέτρου;

Κατά των διατάξεων που εκδίδει ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων μετά από κατ' αντιμωλία συζήτηση επιτρέπεται η άσκηση έφεσης. Ωστόσο, η προθεσμία άσκησης έφεσης είναι μόνο 15 ημερών από την επίδοση της απόφασης.

Κατά των αποφάσεων που λαμβάνει ο δικαστής επί μονομερούς αίτησης δεν είναι δυνατόν να ασκηθεί έφεση. Ο διάδικος που θεωρεί ότι ένα τέτοιο μέτρο ήταν λανθασμένο μπορεί να προσφύγει στον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων για να λάβει νέο συντηρητικό μέτρο που θα αναστείλει τα αποτελέσματα του μέτρου που έλαβε ο δικαστής βασιζόμενος μόνο στις πληροφορίες του ενός διαδίκου.

Σχετικοί σύνδεσμοι

<http://www.legilux.lu/>

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΑΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Τελευταία επικαιροποίηση: 03/05/2019